

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bona Volvntas Optimæ Consentiens. Seu De Sequendo In Omnibus Ductu Providentiæ Diviniæ

Foullon, Jean E.

Leodii, 1657

VI. Potentia tertius Providentiæ diviniæ vultus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54992](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54992)

in ore habuit Mauritius Imperator, à Phoca gregario nuper milite captus, spectareque coactus carnificinam liberorum, constantiâ in tam tatro spectaculo prorsus admirabili, apud Baronium anno 602. Neque absimilia iteravit Pharao prodigiis conterritus, & plagis tantisper edomitus Exodi cap. 9. *Peccavi etiam nunc: Dominus justus, ego & populus meus impii.* Sed quia cogitationi isti, ac confessioni, seriam pœnitentiam non adjunxit, frustra fuere voces in speciem piæ. Nos & agnoscamus Justitiam divinam, & suppliciiis acquiescamus, & clementiam pœnitendo demereamur.

VI. *Potentia tertius. Providentia divina vultus.* Nec difficulter Justitiæ divinæ decernenti stabit, qui decreta sua efficacissimè exequentem contemplabitur, potentiamque ejus agnoscat & expendet. Neque enim ignorabit, sese velut reum convictum & damnatum esse inter satellitum manus, quas si sequi noluerit, iuventus ac renitens trahetur. Christiano sufficiunt hæc verba ex cap. 49. Isaia: *Ego sum Deus, & non est.*

est ultra Deus ... Omne consilium meum stabit, & omnis voluntas mea fiet. Item illa cap. 14. Hoc consilium quod cogitavi super omnem terram, & hæc manus extenta super omnes Gentes. Dominus enim exercituum decrevit, & quis potest infirmare? Et manus ejus extenta, & quis avertet eam? Adde tamen ista Augustini cap. 102. Enchiridii. Quanta libet sint voluntates vel Angelorum, vel hominum; vel bonorum, vel malorum; vel illud quod vult Deus, vel aliud volentes quam Deus, Omnipotentis voluntas Dei semper invicta est. Expende etiam isthæc Senecæ planè Christiana, libro de Vita beata: Ad hoc Sacramentum adacti sumus, ferre mortalia, nec perturbari his, quæ vitare nostra potestatis non est. In regno nati sumus, Deo parere libertas est. Insaniam, qui navi ad scopulum religata, funem trahendo & contendendo existimet fore, ut scopulum adducat ad navim, navim potiùs allisurus ad scopulum. Immobilem & invictam Dei potentiam ad te, ô homo, trahere non potes; duci te sine: & quod Publius Mimus non mimicè pronuntiavit, *Feras, non culpas*

culpes, quod vitari non potest: nec ventis ac fluctibus irascere, cum navigas. Pessimus scriptor Lucianus, non malè tamen Anthologiae Epigr. lib. I.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρει καὶ φέρου· εἰ δ' ἀγανάκτεις,

Καὶ σάουλον λύπεις, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.
Latinè reddi tam eleganter non potest: sententia tamen hæc est. *Si fatum*, quod utique aliud non est quàm divina Providentia, uti aliàs diximus: *Si ergo fatum te fert, feras, & patiare ut feraris. Si autem indignaris, ipse tibi molestus es, & fatum nihilominus te rapiet.*

VII. *Quid Domino debeamus.* Necessitatem hanc obsequendi divinæ Potentiæ novâ imagine pingamus. Potest Providentia divina cogitari & adspici, ut Dominus supremus, qui nobis imperet: aut velut Sapiens ductor, qui nobis præeat: aut sicut optimus Pater-familias, qui domum regat. Ergo ipsi resistere non possumus, quia dominus est: neque, ut possemus & fas foret, resistere tamen debemus, quia dux & pater est. Dominica & Regia edicta